

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אייל כהן

פלונית	תובעת
נגד	
הפניקס חברה לביטוח בע"מ	נתבעת

ב"כ התובעת עו"ד שטיין
ב"כ הנתבעת עו"ד גב' מעברי

פסק דין

עיקר עניינה של התובענה בשאלת גובה נזקה של התובעת בגין תאונת דרכים.

1. רקע, תמצית המחלוקת וראיות הצדדים

1. התובעת, ילידת 27.2.73 הגישה את תביעתה מכוח חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975, בגין פגיעתה בתאונת דרכים מיום 30.9.20 (להלן: "התאונה"). התאונה אירעה במועד הנ"ל, לאחר חצות ושלא כנטען ע"י הצדדים).
על פי הנטען בכתב התביעה, התאונה אירעה באופן שבו בעת שהתובעת נסעה מעבודתה לביתה, רכבה נפגע בצד הנהג ע"י רכב שחצה צומת במופע אור אדום ופגע בה בעצמה. מכאן תביעת התובעת נגד הנתבעת, כמבטחת הרכב הפוגע.

2. הנתבעת נמנעה מלהכיר בכיסוי הביטוחי. לטענתה, דין התביעה נגדה להידחות מאחר והתובעת נמנעה מלהציג אישור משרד הרישוי המלמד על כי רישיון הנהיגה שלה היה בתוקף בעת התאונה. מנגד, טענת התובעת היא כי חל כיסוי ביטוחי והנתבעת נמנעה מלהוכיח אחרת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 21-07-31671 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 3. ארבעה מומחים מונו מטעם בית המשפט לבחינת מצבה הרפואי של התובעת. מומחה
2 בתחום האורתופדיה קבע כי נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור 5% בגין הגבלה בתנועות
3 עמה"ש הצווארי. מומחה בתחום הנירולוגיה קבע כי לא נותרה לתובעת נכות צמיתה.
4 מומחה בתחום הפסיכיאטריה קבע כי נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור 4% (לאחר ניכוי
5 1%) בגין סימנים שארתיים לאור הפרעת הסתגלות חרדתית דיכאונית, עם סימנים פוסט-
6 טראומטיים חלקיים. מומחה בתחום אא"ג קבע כי נותרו לתובעת נכויות צמיתות בשיעור
7 20%, בגין סחרחורות עקב פגיעה באוזן הפנימית; 5% בגין ירידה בשמיעה ו- 5% בגין
8 טינטון.
9 כלל המומחים למעט המומחה בתחום האא"ג קבעו איש בתחומו כי נותרו לתובעת נכויות
10 זמניות שונות, למשך מועדים שונים.
11 סך נכותה הרפואית המשוקללת של התובעת הוא בשיעור 34.15%.

12
13 4. הצדדים לא חלקו על חוות דעת המומחים בתחומים אורתופדיה, נירולוגיה ופסיכיאטריה.
14 עם זאת, בעוד התובעת לא חלקה על חוות הדעת בתחום האא"ג, הנתבעת חלקה על כלל
15 רכיביה. טענתה היא כי נכותה של התובעת בתחום האא"ג מגעת לשיעור 10% בלבד בגין
16 פגיעה וסטיבולרית (סחרחורות) בלבד.

17
18 5. עוד נחלקו הצדדים באשר לגובה נזקה של התובעת על רכיביו השונים, לרבות נכותה
19 התפקודית והשפעת התאונה עליה. אין חולק כי שולמו לתובעת תגמולי מל"ל בשל
20 התאונה.

21
22 6. לאור מחלוקות אלה נשמעו ראיות הצדדים. התובעת העידה לבדה ותמכה את תצהירה
23 בתיעוד רפואי ואחר. הנתבעת נמנעה מלהעיד עדים, אך נסמכה על תיעוד רפואי כמו גם
24 תיעוד מן המל"ל. בנוסף חקרה הנתבעת את המומחה בתחום האא"ג, ד"ר דניאל ציק, על
25 אודות חוות דעתו.

26
27 בין היתר, טענה הנתבעת כי התובעת נמנעה מלהעיד עדים לתמיכה בגרסתה; כי עסקינן
28 בעדות יחידה של בעלת דין וככזו יש לבחנה במשנה זהירות והמדובר בעדות בלתי מהימנה.
29

30

2. הערה מתודית

31 7. על מנת שלא להלאות את הקורא בכפל, טיעוני הצדדים ופירוט הראיות גם יחד יבוארו
32 להלן בפרקי הדיון, בהתאם להקשר הדברים הנדרש.

33
34 אין באי איזכור ראיה או טיעון כדי ללמד על כי מי מהם נעלם מעיניי.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 21-07-31671 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

3. דין והכרעה בשאלת החבות

- 1
2 8. לאחר שבחנתי בקפידה את כלל הראיות וטיעוני הצדדים, מצאתי לקבוע כי דין התביעה
3 להתקבל. להלן טעמי.
4
5 9. הנתבעת לא חלקה על כך כי בעת התאונה התובעת בוטחה על ידה בפוליסת ביטוח תקפה
6 (זו צורפה לתצהיר התובעת). עם זאת, טענתה היא כי התובעת נמנעה כאמור מלהציג
7 אישור ממשרד התחבורה, לפיו רישיון הנהיגה בו החזיקה היה בתוקף בעת התאונה. משכך
8 אין הנתבעת מכירה בכיסוי הביטוחי, ודין התביעה להידחות.
9
10 10. התובעת מנגד, ציינה כי הנתבעת יכולה הייתה בנקל לברר סוגיה זו, כמי ה"מחוברת"
11 למרכז הסליקה של חברות הביטוח. בד בבד יכולה הייתה לעתור למתן צו מתאים למשרד
12 הרישוי ומשלא עשתה כן הימנעותה זו פועלת לרעתה. בעת עדותה ציינה התובעת כי רישיון
13 הנהיגה שלה מצוי עימה וכי היא שלחה אותו בעבר לנתבעת, כמו גם את רישיון רכב (יהם
14 קיבלו הכלי" תמליל פי עמ' 2, שו' 25 ואילך).
15
16 11. דין טיעון הנתבעת להידחות. הלכה היא כי משהוצאה ע"י מבטחת פוליסת ביטוח, נטל
17 הראיה להוכחת קיומו של חריג לכיסוי הביטוחי, לרבות טענה בדבר העדר רישיון נהיגה
18 תקף, מוטל עליה כנתבעת [רע"א 143/98 מוחמד זיב נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח,
19 פד"י נג(1), 450]. כך הדבר, באנלוגיה למצב דברים בו בעוד על המבוטח להוכיח את קרות
20 מקרה הביטוח, על המבטחת להוכיח טענה בדבר קיום חריגים [תא (שלום ת"א) 55063/03
21 סמקונגשי נארי נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (1.8.07) וראו גם תא (י-ם) 20592/08 פארס
22 ערידה נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (9.6.11)].
23
24 12. הנתבעת נמנעה מלפעול באופן כלשהו לשם עמידה בנטל הנדרש להוכחת הנטען. מטעמים
25 השמורים עימה, נמנעה הנתבעת מלעתור למתן צו מתאים למשרד הרישוי, כשם שנעשה
26 הדבר בשגרה בהליכים מעין אלה, ע"י מבטחות. להימנעות זו נודעת בהכרח משמעות
27 ראייתית לחובתה [השוו: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתיתיהו ואח', פ"ד
28 מה(4), 651, 660]. עוד יצוין כי אפשרות הפנייה לבית המשפט אינה זרה לנתבעת, שכן ידעה
29 היא לפנות למשל בבקשה לצו מתאים לשם קבלת תיעוד רפואי (החלטה מיום 31.12.23),
30 כשם שפנתה בבקשה (שנדחתה) למינוי מומחים באשר למצבה הרפואי של התובעת שאינו
31 קשור בתאונה.
32
33 13. הנה כי כן, הנתבעת נמנעה מלנסות ולהוכיח את טיעונה בדבר התקיימות החריג. חזקה
34 עליה כי לו סברה שיש ממש בטענתה, הייתה פועלת לשם הוכחתה. משכך, הוכח לפניי כי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 חל כיסוי ביטוחי בנסיבות, וכי הנתבעת חבה כלפי התובעת בהתאם, כפי שיעור נזקה וככל
2 שיוכח.

3

4 4. דיון והכרעה- מהימנות התובעת ושאלת הנזק

5

6 4.1 מהימנות התובעת

7 14. טרם דיון בשאלת הנזק, אדרש לשאלת מהימנות העדים והתובעת בפרט. לבד מחקירת
8 המומחה בתחום האא"ג, התובעת העידה כאמור לבדה. לא נשמעה מפי מי מהצדדים טענה
9 נגד מהימנותו של המומחה ומשכך אדרש למהימנות התובעת בלבד.

10

11 15. כפי מצוות סעי' 53 לפקודת הראיות בחנתי במידת הזהירות הנדרשת את התנהגות העדה,
12 נסיבות העניין ואותות האמת, על פי מבחני השכל הישר וניסיון החיים [להרחבה באשר
13 לאופן הערכת ראיות ראו ע"פ 1442/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.9.08)]. לאחר האמור
14 מצאתי את עדות התובעת אמינה ומהימנה. לא עלה בידי הנתבעת לסתור עדות זו בראיה
15 פוזיטיבית או בדרך של קעקוע מהימנותה. התרשמתי כי התובעת שיקפה בעדותה את
16 חוויותיה ורגשותיה ללא הפרזה. ככלל, דיבורה של התובעת היה שקט והתנהלותה הכוללת
17 שידרה מתינות. במהלך עדותה יצרה התובעת קשר עין ושפת גופה כמו גם מבע פניה תאמו
18 את המתרחש.

19

20 16. על פי סעי' 2(54) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, נדרש פירוט מיוחד מקום בו
21 בית המשפט נסמך על עדות יחידה של בעל דין, הנעדרת סיוע. הוראת חוק זו פורשה
22 כדורשת "טעם אמיתי" שיש להעלותו על הכתב [ע"א 79/72 **האופטרופוס לנכסי נפקדים**
23 **נ' יצחק פולק ואח'**, פד"י כז(1), 768, 771]. עוד נקבע כי "מתן אמון מלא בעדותו של בעל
24 דין, כשהטעמים העומדים מאחורי מתן האמון מנומקים ומוסברים די הצורך, עשוי לקיים
25 את דרישות הדין" באשר לפירוט הנדרש [רע"א 33/07 **בני רושקנסקי נ' תעבורה מיכל מלט**
26 **בע"מ** (8.5.07)]. ההדגשה אינה במקור; וראו גם ע"א 8388/99 **הסנה חברה לביטוח בע"מ**
27 **נ' בן-ארי**, פ"ד נו(4), 689, 700 – סעי' 12].

28

29 17. יוזכר כי בעל דין אינו מחויב בהבאת הראיות הטובות ביותר לשם הוכחת טיעונו, אלא
30 בהבאת ראיות **מספיקות** לשם עמידתו בנטל השכנוע המוטל עליו. אי-הצגת ראיה טובה
31 יותר (ובעניינינו- עדות תומכת) אינה מהווה גורם בעל משקל ראייתי לחובת בעל הדין, אלא
32 רק באה בגדר סיכון כי הוא לא יוכל לבסס את טיעונו [ע"פ 7758/04 **עבד אלקאדר נ' מדינת**
33 **ישראל** (19.7.07) והאסמכתאות שם].

34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 התובעת העידה כי היא נמנעה מלהעיד עדים על מנת לשמור על פרטיותה במקום עבודתה,
2 ולהימנע מפרסום קשייה, בהיותה מפרנסת יחידה (תמ' פ' עמ' 3 שו' 12 ואילך). מצאתי
3 לקבל טענה זו כהגיונית ומהימנה, גם בשים לב לכך כי תיאור התובעת את קשייה מתיישב
4 עם הנכויות שנקבעו, על פי מבחן השכל הישר והגיונם של דברים.
5
- 6 18. כפי שציננה הנתבעת, בפן העקרוני, לשם העדפת עדות יחידה על פני עדות סותרת אין די
7 בקביעה לפיה העדות היחידה מסתברת יותר מהאחרת, אלא עליה להיות מהימנה. אלא
8 שקביעה זו נעדרת נפקות בענייננו, בהעדר עדות סותרת בנסיבות.
9
- 10 19. סיכומה של סוגיה הוא, כי את עדותה של התובעת מצאתי כאמור כמהימנה ונעדרת כל
11 הפרזה. עדותה נתמכת בתיעוד המשטרתי בדבר עצם קרות התאונה ובתיעוד הרפואי באשר
12 לתוצאותיה. די בכך, על פי מבחני הפסיקה שצוינו לעיל, לשם עמידה בתנאי סעי' 54(2)
13 לפקודת הראיות.
14
- 15 **4.2. דחיית טיעוני הנתבעת באשר לחוות הדעת המומחה בתחום הא"ג**
- 16 20. המומחה, ד"ר ציק, לא מצא לשנות מן האמור בחוות דעתו, גם בתום חקירתו הנגדית.
17 לאחר שבחנתי את כלל הנדרש מצאתי לקבוע כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח כי קיימת
18 הצדקה להתערבות בקביעות המומחה.
19
- 20 21. הנתבעת חלקה כאמור על כלל רכיבי חוות הדעת, בהתייחס לכל נכות שנקבעה: טנטון,
21 ירידה בשמיעה וסחרחורות (וסטיבולרי).
22
- 23 22. **באשר לטינטון** - קביעת המומחה היא כי התיעוד הראשון בדבר טנטון הוא מיום 4.11.20,
24 קרי, מעט יותר מחודש לאחר התאונה וכי בהמשך תועדו על ציר הזמן תלונות נוספות.
25 המומחה מצא לקבוע נכות בשיעור 5%, על פי סעי' 72(4) (ד) בין I ל- II (מותאם) לתקנות
26 הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן גם: "התקנות").
27
- 28 23. תת הסעי' הראשון הנ"ל אינו מזכה בנכות כאשר עסקינן בחבלה אקוסטית עם עקומת
29 שמיעה אופיינית, ללא רעש ובלי הפחתת השמיעה בתדירויות הדיבור. תת הסעי' השני מזכה
30 בנכות בשיעור 10% בגין חבלה אקוסטית עם רעש תמידי באזניים, בלי הפחתת שמיעה
31 בתדירויות הדיבור. בהעדר תיעוד בדבר טינטון בעבר, הנכות המותאמת יוחסה לתאונה.
32 על קביעה זו חזר המומחה בעת עדותו (תמ' פ' עמ' 8).
33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

24. טענת הנתבעת היא כי קביעת המומחה מנוגדת לתקנות המל"ל. לדבריה, מקום בו בדיקת השמיעה הצביעה על עקומה לא אופיינית לא היה מקום לקבוע נכות. לתמיכה בטיעונה הפניתה לקביעות המל"ל בעניין זה, השונות מקביעות המומחה (עמ' 151 למוצגי הנתבעת).
25. דין הטענה להידחות.
- ראשית יצוין כי קביעות המל"ל אינן ראייה קבילה בהליך שלפניי וממילא נעדרות הן כל משקל. המדובר בקביעות האסורות בהצגה למומחה [להרחבה ראו רע"א 691/21 פלוני נ' יקטרינה טרפזניקובה (3.5.21)]. בהתאם הן לא הוצגו למומחה וממילא תקפותן לא נבחנה בהליך שלפניי (אין עניינו של הליך זה בבירור מחלוקות בין מומחה בית המשפט למומחה מל"ל). על אף האמור, הנתבעת עימתה את המומחה עם האפשרות לפיה נקבעה קביעה אחרת במל"ל ועל כך השיב, כי הוא אינו עובד במל"ל וכי קביעת הנכות על ידו נעשית כפי הבנתו את התקנות.
26. ככל שהדבר נוגע לתביעות מכוח חוק פל"ד, אין הוראת דין המחייבת כי קביעת הנכות הרפואית תהא על פי תקנות המל"ל. תקנות אלה אינן אלא כלי עזר בידי המומחה. המדובר בתקנות מיושנות ולעיתים אין בהן לענות על מגבלות רפואיות מסוימות. המומחה רשאי לקבוע את קביעתו על פי סעיף "סל" כפי שיקול דעתו [רע"א (מח' י-ם) יצחק בן יצחק נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ (הפול) (9.9.07)]. בד בבד נקבע כי לאור הצורך באחידות ויציבות, אף בהעדר חובה לקבוע נכות בהתאם לתקנות המל"ל, על בית המשפט לנמק את מסקנותיו בהתאם להן [תא (ת"א) 17000-03-14 פלונית נ' בולגץ יצחק (12.1.20)].
27. המומחה היטיב לדייק את מסקנתו באשר לטנטון, בכך שעשה שימוש בתקנות כפי הבנתו, בדרך של התאמה ומיצוע בין תתי הסעיפים הנ"ל, על מנת לבטא ולגלם נכונה את מסקנתו הרפואית כמומחה מקצועי. לא מצאתי כל הצדקה לסתור מסקנה זו. הנתבעת נמנעה מלטעון כי המומחה שגה בקביעת נתון רפואי כזה או אחר וממילא לא הוכיחה זאת. טיעונה ממוקד בכך שלשיטתה התקנות אינן מזכות בנכות, אלא שטענה זו נסתרת כאמור בפסיקה לעיל, כמו גם בהגיון מסקנתו של המומחה. משכך לא מצאתי לשנות משיעור הנכות הרפואית שקבע המומחה באשר לטינטון.
28. באשר לירידה בשמיעה – בתמצית יצוין כי על פי חוות הדעת, בדיקת שמיעה שנערכה לבקשת המומחה העלתה כי קיימת ירידה קלה בשמיעה כמעט סימטרית לרעת אוזן שמאל. לשיטת המומחה הדבר מוסבר כאפשרי בשל פגיעת הדף, פגיעת רעש ופגיעת טלטול הראש שאירעו לתובעת בתאונה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

29. הנתבעת טענה- בלא כל תימוכין – כי יש להתערב בקביעה זו. לשיטתה, תלונות התובעת החלו כשנה לאחר התאונה וכי המומחה עצמו אישר כי מצופה כי יועלו בסמוך לאחר התאונה. אלא שבכך שגתה הנתבעת עובדתית. המומחה הסביר בחקירתו כי כבר בראשית נובמבר 2020 עלה "סימן ראשון" לפגיעה במערכת השמע עם תלונה בגין טינטון, וכי טינטון מופיע ב- 90% מן המקרים יחד עם ירידה בשמיעה. בניגוד לטיעון הנתבעת, התובעת אובחנה כעבור שנה, ולא החלה להתלונן כעבור שנה (תמ' פ' עמ' 11-12). לא מצאתי בטיעוני הנתבעת כל ביסוס ראיתי רפואי/מחקרי שיש בו כדי לסתור את מסקנת המומחה ומשכך אין מקום להתערב בה.
30. באשר לפגיעה הוסטיבולרית- בתמצית יצוין כי על פי חוות הדעת תלונה ראשונה בגין סחרחורת תועדה עוד ביום 1.10.20, קרי יום לאחר התאונה. תלונות נוספות תועדו בהמשך על ציר הזמן. שתי בדיקות שונות (ENG ו-VHIT) הצביעו על פגיעה באברי שיווי המשקל שבאוזן הפנימית לרעת הצד הימני. גם בבדיקתו מצא המומחה רפלקסים וסטיבולריים פתולוגיים והפרעת יציבה (תמ' פ' עמ' 11).
31. לשיטת הנתבעת המומחה שגה במסקנותיו שכן הוא עצמו אישר כי קיים מנגנון פיצוי כנגד הפגיעה ביציבה וכי קביעתו הביאה בחשבון כממצא פתולוגי, ממצאי בדיקה שנכון להיום נחשבים לגבוליים בלבד.
32. דין טיעוני הנתבעת להידחות. המומחה הבהיר בחקירתו הנגדית, בין היתר, כי מנגנון הפיצוי אינו מנגנון החלמה, אלא שיפור בלבד. לדבריו, "שגם בתנאים הנוחים של הכניסה לחדר הבדיקה" מנגנון הפיצוי "אם בכלל התקיים", "היה מאד מאד חלש אם בכלל" (תמ' עמ' 9 שו' 12). המומחה המשיך והבהיר כי ממצאי הבדיקות לא היו גבוליים כנטען, כי אם פתולוגיים. בדיקתה השנייה והמשמעותית של התובעת הייתה "לא תקינה במובהק לא באופן גבולי ולא בשום דרך אחרת" (שם, עמ' 10 שו' 5). בהמשך ציין כי "זו פתולוגיה" (שו' 18)... "יש פה נזק משמעותי לא גבולי... זה סימנים אובייקטיביים" המזכים ב- 20% נכות (עמ' 11, שו' 5). התובעת לא יציבה ונוטה לנפילה.
33. לא מצאתי כל הצדקה להתערב בקביעות נחרצות אלה. המומחה ציין באשר לסעי' מושא התקנות כי "אני לא יכול לברוח מהסעיף הזה, זה סעיף מאד ברור" (שם, שו' 17). הנתבעת איזכרה אמירה זו בסיכומיה ככזו המבססת את טענתה לפיה נכותה של התובעת רפואית גרידא. אין בכך אלא כדי להפוך לחלוטין את משמעות דבריו של המומחה. המומחה השמיע אמירתו זו כדי להדגיש כי ממצאיו באשר למצבה הרפואי והתפקודי של התובעת מתיישבים היטב עם לשון התקנה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1 סיכום עד כאן: לא נמצאה כל עילה להתערב בקביעות המומחה.

2

3

4.3. שיעור הנכות

4

34. בהעדר התערבות בקביעות מומחה האא"ג ובהעדר מחלוקת באשר לנכויות שנקבעו ביתר

5

התחומים, המשמעות העולה מכלל האמור הוא כי הנכויות הרפואיות שנקבעו בעניינה של

6

התובעת ע"י כלל המומחים עומדות בעיני-קרי, נכות רפואית משוקללת בשיעור 34.15%

7

וכן נכויות זמניות כמפורט בחוות הדעת השונות.

8

9

35. הלכה היא כי הנכות התפקודית נקבעת על יסוד מכלול הראיות והנסיבות. הנכות הרפואית

10

משמשת נקודת מוצא ממנה ניתן לסטות מקום בו מוצדק הדבר. יש ליתן משקל להיקפה,

11

אופייה ומיקומה של הפגיעה ובהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצוע הנפגע, תוך

12

התחשבות בגילו, השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות המלמדות על השלכה

13

תפקודית בפועל, כגון שינוי בשכר הנפגע [ע"א 3049/93 גירוגיסיאן נ' רמזי, פד"י נב(3) 792;

14

ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (23.8.10)].

15

16

36. הצדדים נחלקו באשר לגובה הנכות התפקודית. בעוד התובעת טענה כי שיעורה עולה על

17

הנכות הרפואית, ומגיע כדי 45%, הנתבעת טענה באשר למצבה הרפואי הלא שפיר של

18

התובעת ללא קשר לתאונה. בכך נטען לכאורה ובמשתמע כי נכותה התפקודית של התובעת

19

כתוצאה מן התאונה נמוכה משיעור הנכות הרפואית.

20

21

37. התובעת עבדה כאחות הכנה לניתוח ולדבריה עובר לתאונה הייתה היא בריאה בגופה

22

ובנפשה. התובעת ציינה בתצהירה כי נכויותיה מקשות על תפקודה בעבודתה, בה היא

23

נדרשת לריכוז מתמיד, זהירות, יחס נאות למטופלים ועמיתים ועוד. עוד היא נדרשת

24

לשמיעה טובה של הוראות הרופאים ולהתמודדות נפשית טובה עם לחץ העבודה. בצד אלה

25

מכאובי הצוואר מקשים גם הם על תפקודה. התובעת המשיכה וציינה כי היא חוששת מן

26

הקורות בעתיד, וקשיי פרנסה אפשריים בשל מצבה.

27

28

38. הנתבעת מנגד ציינה נתונים באשר למצבה הרפואי של התובעת ללא קשר לתאונה: פגימה

29

בכתף, תלונות בגין כאבי ראש המתועדות עוד משנת 2002, כריתת חלק מבלוטת התריס

30

וגוש ממנו סבלה בבלוטת יותרת המוח. המומחה בתחום הפסיכיאטריה ציין כי הפרעות

31

בבלוטת התריס עלולות לגרום לדיכאון, חרדה והפרעות שינה. עוד ציינה כי התובעת

32

אושפזה פעמיים בשל אבדן הכרה וסבלה מבעיות קרדיולוגיות.

33

34

39. בבואנו לבחון מחלוקת זו יש ליתן את הדעת לקביעות הפסיקה השונות בסוגיית הטינטון.

35

הלכה היא, כי לנכות רפואית בגין טנטון (כמו גם לנכות בגין צלקת או פזילה) אין משמעות

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 21-07-31671 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 תפקודית מובהקת [ע"א 8930/12 הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' צוויג
2 (31.7.14)]. בהתאם, לעיתים הוכרה נכות בגין טנטון כתפקודית ולעיתים לא הוכרה בגינה
3 השפעה תפקודית מלאה [ראו למשל: ע"א 7419/12, מרדכייב נ' סולל בונה (28.2.13); ע"א
4 (חיפה) 29648-08-11 ביטוח ישיר, אי.די.אי. חברה לביטוח בע"מ נ' להב (25.3.12) - ומנגד -
5 פסק דינו של בית המשפט העליון בעניין הפניקס הנ"ל; תא (מרכז) 47820-09-11 פלוני נ'
6 הפניקס חברה לביטוח בע"מ (11.9.16) וכן פסק דינו של כב' השופט גוטליב בתא (רמלה)
7 57861-07-17 פלוני נ' שלמה חברה לביטוח בע"מ (14.3.21)].
- 8
9 40. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים מצאתי לקבוע כי גובה הנכות התפקודית כגובה הנכות
10 הרפואית.
- 11
12 מחד, אין ספק בליבי כי טיעוני התובעת באשר להשלכות התאונה על יכולת תפקודה
13 מהימנים ככלל. מצאתי לייחס משמעות תפקודית מלאה להשפעת הטינטון על התובעת,
14 בשים לב לשילוב בעל הערך המצרפי שבין מקצועה המחייב כנטען ריכוז מירבי, ובין
15 העובדה כי התובעת הסובלת במקביל גם מסחרחורות וירידה, הגם שקלה, בשמיעה.
- 16
17 41. עם זאת, לא עלה בידי התובעת לבסס טיעון לפיו השלכות אלה עולות על גובה הנכות
18 הרפואית. אמנם לא מצאתי לגרוע ממהימנותה הכללית של התובעת אך משום שהעידה
19 לבדה, כמבואר לעיל. עם זאת, בהעדר עדויות עדים רלוונטיים באשר להשפעה דרמטית
20 ומכרעת של התאונה על יכולת התובעת לתפקד לא ניתן לבסס את טיעון החמרה הנטען.
- 21
22 42. מנגד, אין לייחס יתר משקל לטיעוני הנתבעת באשר למצבה הרפואי של התובעת שאינו
23 קשור בתאונה. אמנם הנתבעת הצביעה על פגימות שאינן מוכחות ועם זאת לא הובאה כל
24 ראיה שיש בה כדי לכמת את שיעור השפעתן של אלה על יכולת התובעת לתפקד. הנתבעת
25 נמנעה מלחקור את המומחים זולת מומחה הא"ג ונמנעה מלהציג ראיות אחרות להוכחת
26 טיעונה הנ"ל.
- 27
28 43. לאור האמור מצאתי לקבוע כי שיעור הנכות התפקודית זהה לזו הרפואית.
- 29
30 מכאן לכימות הנזק.
- 31
32
33
34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 21-07-31671 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

4.4 גובה הנזק

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
44. למען הנוחות נזכיר בשנית נתונים רלבנטיים אלה:
התובעת ילידת 27.2.73; מועד התאונה: 30.9.20
גיל התובעת בעת התאונה: 47.7
גיל התובעת כיום: 53
שיעורי הנכות הרפואית והתפקודית: 34.15%.
45. **בסיס השכר** - מצאתי להעדיף את טיעון הנתבעת על פני טיעון התובעת באשר לבסיס השכר. בהתאם מצאתי להסתמך על השכר הרבע שנתי במל"ל. לאור האמור שכרו החודשי של התובעת עובר לתאונה היה בסך 17,785 ₪ ובשיערוך להיום **21,941** ₪.
46. **הפסד השתכרות לעבר** - הפסדי עבר באים בגדר "נזק מיוחד", שיש להוכיחו בראיות, שכן לאור טבעו ואופיו ניתן בדרך כלל להציגו במדויק [ע"א 810/81 לוי נ' מזרחי ואח', פ"ד (לט1), 477, 489]. בנסיבות, אין חולק כי התובעת שהתה משך 22 יום באי כושר. בתקופה זו שולם שכרה ע"י המעביד ודמי פגיעה שולמו למעביד ע"י המל"ל.
47. התובעת טענה כי קיבלה באוקטובר 2020 שכר חלקי בלבד וכי יש לפצותה בגין ההפרש בין שכרה הרגיל לזה שקיבלה בפועל, בסך 7,162 ₪. עוד טענה כי יש לפצותה בגין פגיעה בפוטנציאל השתכרותה עקב מגבלותיה בסך 4,000 ₪ לחודש במכפלת החודשים שמהתאונה ועד היום.
48. דין טיעוני התובעת להידחות. בגין חודש אוקטובר זכאית התובעת לפיצוי, כפי טיעון הנתבעת, בסך 4,683 ₪ ובתוספת ריבית מאמצע התקופה - **5,016** ₪. מעבר לכך לא הוכח כל הפסד שכר. התובעת השביחה את שכרה לאחר התאונה וטיעוניה בדבר פגיעה בפוטנציאל ההשתכרות לא בוססו בראיה כלשהי.
49. **הגריעה מכושר ההשתכרות** - ככלל, אין בהכרח התאמה בין הפסד כושר ההשתכרות ולבין שיעור הנכות הרפואית והנכות התפקודית, כשם שאין בהכרח התאמה בין שתי האחרונות עצמן (עניין **גירוגיסיאן** הנ"ל). אבדן כושר ההשתכרות נבחן על פי אובדנו של היחיד תוך התחשבות בכלל הנסיבות.
50. התובעת עתרה לפיצויה ברכיב זה בהתאם לשיעור נכות בסך 45%. הנתבעת מנגד טענה – בלא הנמקה של ממש - כי אין להידרש לחישוב אקטוארי, אלא יש לפצות פיצוי גלובאלי בסך 150,000 ₪.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 21-07-31671 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 51. דין טיעונים אלה להידחות. בשים לב לטיבן של הנכונות, לא ניתן לשלול את האפשרות
2 לפיה נכותה של התובעת תשפיע בעתיד ולו הרחוק על כושר השתכרותה. משכך ראוי
3 לפצותה בדרך של קביעת סך גלובאלי, המביא בחשבון את נתוני הקונקרטיים, שפורטו
4 לעיל, כמו גם את מידת ממשות הסיכוי לפגיעה האמורה ועל פי השכר הישר [ע"א 395/81
5 **ברוק נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח**, פ"ד לח(1), 537]. עוד יש לזכור כי אף אם נפגע שב
6 לעבודתו בלא הפסד השתכרות, לעולם קיים חשש שמומו עלול להפריע לקידומו ולמציאת
7 עבודה חלופית ברמת השתכרות דומה ככל שיפלט ממקום עבודתו [ע"א 4837/92 **אליהו**
8 **חברה לביטוח נ' בורבה**, פ"ד מט(2), 257].
9
- 10 52. כפי שנקבע לעיל, בסיס השכר לצורך קביעת הגריעה מכושר ההשתכרות הוא 21,941 ש"ח.
11 בשים לב לטיב עבודת התובעת, להשכלתה ולגילה, מצאתי לפסוק לתובעת פיצוי גלובאלי
12 על דרך האמון, במגבלות 65% מן החישוב האקטוארי, בתוספת הפסדי פנסיה בשיעור
13 12.5% ובסה"כ **760,000 ₪**.
14
- 15 53. **עזרת הזולת (עבר ועתיד)** – הלכה היא כי אין לפצות בגין עזרת בן משפחה אשר ניתנה ללא
16 תשלום [ע"א 827/81 **ברמלי נ' חפוז**, פ"ד לח(3), 580; ע"א 612/84 **מרגלית נ' מרגלית**, פ"ד
17 מא(3), 514]. עם זאת, אין מניעה לעשות כן בנסיבות בהן הדבר מוצדק [ע"א 93/73 **שושני**
18 **נ' קראוז ואח'**, פ"ד כח(1), 277, 279]. יש לבחון האם היה הניזוק זכאי לקבל את העזרה,
19 ולא אם ניתנה בפועל. בנסיבות הנראות לבית המשפט כצודקות ניתן להניח כי הנפגע נזקק
20 לעזרה מסוימת ולפסוק בהתאם סך גלובלי [ע"א 663/84 **עטיה ואח' נ' עטיה ואח'**, פ"ד
21 מד(3), 720, 730].
22
- 23 54. התובעת עתרה לפיצוי בסך 150,000 ₪, בציננה כי בחודש שלאחר התאונה מרותקת
24 למיטתה ולאחר מכן נפגעה יכולה לתפקד, עד היום. הנתבעת מנגד עתרה שלא לפצות ברכיב
25 זה בהעדר כל ראיה קונקרטיית באשר לסך העזרה הנטענת.
26
- 27 55. בשים לב לפסיקה לעיל מצאתי לקבוע פיצוי גלובאלי על דרך האמון בסך **35,000 ₪**.
28
- 29 56. **הוצאות רפואיות (עבר ועתיד)** – התובעת זכאית לקבלת החזר הוצאות רפואיות הכלולות
30 בסל הבריאות. על אף האמור, אין אלה מכוסות במלואן ולא ניתן לשלול את האפשרות
31 לפיה התובעת תידרש להוצאות שאינן מכוסות [ע"א 4986/91 **המגן חברה לביטוח בע"מ נ'**
32 **נחום** (22.3.94)].
33 התובעת עתרה לפיצויה בסך 100,000 ₪ בגין רכיב זה, בשל נסיעות והוצאות נלוות,
34 טיפולים נפשיים ומכשירי שמיעה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 31671-07-21 פלונית נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת מנגד טענה כי אין לפצות ברכי זה באשר התאונה הוכרה כתאונת עבודה והמל"ל
2 נושא ויישא בהוצאות אלה.
3 במכלול הנסיבות מצאתי לפסוק בגין האמור פיצוי גלובאלי בסך 15,000 ₪.
4
5 57. נזק לא ממוני – בהתאם לתקנה 2(א) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב
6 פיצויים בשל נזק שאינו ממוני), תשל"ו-1976, ובשים לב לשיעור הנכות הרפואית והאמור
7 לעיל, אני פוסק לתובעת פיצוי בסך 65,500 ₪.
8
9 58. סך נזקה של התובעת – לאור כל האמור, המדובר בסך 880,516 ₪.
10
11 59. ניכויי מל"ל – אין חולק בין הצדדים כי שולם לתובעת סך 214,068 ₪, בספטמבר 2020.
12 מכאן כי מסך נזקה של התובעת יש לנכות סך 230,231 ₪ (הסך בשערך להיום).
13
14 60. לא מצאתי לנכות את שכ"ט המומחה בתחום הנזירולוגיה, כפי טיעון הנתבעת. בהינתן כי
15 המומחה קבע נכויות זמניות ובהינתן כי בלא מינויו הייתה דרכה של התובעת חסומה
16 מלהוכיח זאת, אין כל הצדקה להשית עליה את שכ"ט המומחה.
17
18 61. לאור האמור זכאית התובעת לפיצוי בניכוי תגמולי המל"ל, בסך 650,285 ₪.
19

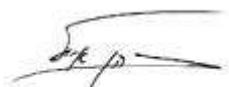
סוף דבר

20 הנתבעת תשלם לתובעת את נזקה בסך 650,285 ₪, החזר אגרה כפי ששולמה ושכ"ט עו"ד בשיעור
21 15.34%. הסכומים כולם ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן ישאו הפרשי ריבית שיקלית כחוק.
22

23 זכות ערעור כחוק.

24 פסק הדין יישלח לצדדים.
25

26
27 ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ו, 05 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
28

אייל כהן, שופט

29
30